

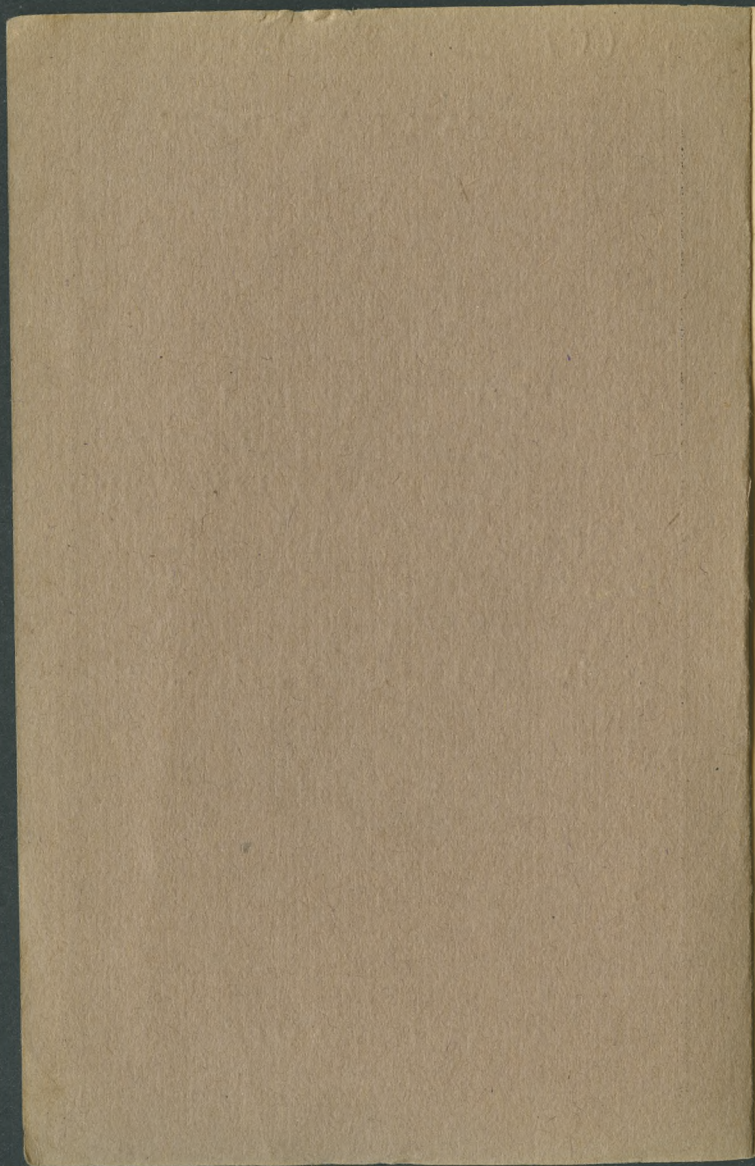
2607

07
DYREKCJA K. P. W RADOMIU

TŁOMACZENIE ART. 153 I PRZE-
PISÓW ZAWARTYCH W OGÓL-
NEJ USTAWIE KOLEI ŻELAZNYCH
B. CESARSTWA ROSYJSKIEGO
DOTYCZĄCYCH WZNOSZONYCH
OBJEKTÓW W POBLIŻU TORÓW
∴ ∴ KOLEJOWYCH ∴ ∴

DRUKARNIA KOLEJOWA W RADOMIU

I Akt. pr. i adm. 2607^v_p

Ministerstwo Komunikacji pismem z dnia 24/X 1919 r. za № 2573 poleciło nadal stosowanie się na K. P. do niżej umieszczonych przepisów.

Tłumaczenie art. 153 i przepisów zawartych w Ogólnej Ustawie Kolei Żelaznych b. Cesarstwa Rosyjskiego.

W rozdziale trzecim części pierwszej Policyjno-Kolejowych Przepisów dla publiczności.

Art. 153. Na wypadek niezachowania przepisów, przytoczonych w niniejszej ustawie Koleje Żelazne nieponoszą odpowiedzialności za mogące stąd wyniknąć pożary lub inne szkody.

Na wypadek niezachowania tych przepisów o budynkach, składach, wykopach i zagajnikach w pobliżu plantu kolejowego Dróg Żelaznych (Ust. Dróg Komunikacji Art. 575), które mogą spowodować pożary w tych budynkach i składach od iskier parowozów, Zarządy Kolei Żelaznych, stosownie do okólnika Naczelnika Zarządu Kolei Żelaznych z dnia 2 sierpnia 1886 r. № 7033, obowiązane są uprzedzić przekraczających, że na zasadzie Art. 153 Ogóln. Ust. Ros. Dr. Żel. Koleje wolne są od odpowiedzialności za mogące wyniknąć z tego szkody od pożaru.

PRZEPISY

dotyczące budynków, składów, wykopów i zagajników, znajdujących się lub wznoszonych w pobliżu torów kolejowych, zatwierdzone Ukazem Cesarskim w dniu 6 stycznia 1869 r.

1. Właściciele gruntów wzdłuż plantów kolejowych przy stawianiu budynków na tych gruntach podlegają następującym ograniczeniom:

a) Budynki z ogniotrwałych materiałów i z ogniotrwałymi dachami nie mogą być budowane poza obrębem miast bliżej (10,66 mt.) 5 sążni od granicy wywłaszczenia.

b) Budynki drewniane i z pruskiego muru, z dachami ogniotrwałymi poza obrębem miast nie mogą być stawiane bliżej (21,33 mt.) 10 sąż. od granicy wywłaszczenia.

c) Budynki wszelkiego rodzaju, kryte materiałami łatwopalnymi mogą być stawiane wszędzie nie bliżej jednak (42,67 mt.) 20 sąż. od wspomnianej granicy wywłaszczenia.

d) Budynki i składy przeznaczone dla materiałów mogących przy zapaleniu się spowodować wybuchy, mogą być stawiane wszędzie jednak nie bliżej (170,68 mt.) 80 sąż. od granicy wywłaszczenia.

e) Prywatne prochownie nie mogą być urządzane bliżej nad jedną wiorstę od granicy wywłaszczenia, prywatne zaś składy materiałów wybuchowych dla potrzeb górnictwa i kopalni

soli nie mogą być urządzone bliżej $1\frac{1}{2}$ wiorsty od platu kolei żelaznych.

2. Składy łatwopalnych materiałów zabrania się stawiać bliżej nad (21,53 mt.) 10 sąż. od granicy wywłaszczenia.

Ograniczenie wskazane w par. 1 i 2 nie stosuje się:

a) Do składów zbiórki z pól i łąk podczas robót polowych.

b) Do artykułów do użyzniania ziemi.

3. Na strumieniach i przepływach, z których zaopatrywane są stacje kolei żelaznych, zabrania się wyżej tych stacji zatrzymywać, lub odprowadzać koryto tych strumieni i przepływów, na szkodę drogi żelaznej, a także w odległości 2-ch wiorst, licząc w górę, odpływu od miejscowości, gdzie się znajduje stacyjny zbiornik wody, spuszczać do wzmiankowanych strumyków i przypływów cieczę i nieczystości z przedsiębiorstw przemysłowych, szkodliwe dla parowozów kolejowych i czyniących wodę niezdatną do użytku.

4. Wykonywanie wykopów dla kopalni rudy, kopalń, wodociągów i wogóle robót pod pasem wywłączonym zezwala się nie inaczej, jak za zgodą zarządu dróg żelaznych i według oddzielnego dla każdego wypadku w projekcie zatwierdzonego przez Ministerstwo Kolei Żelaznych.

5. Eksploatacja otwartych kopalń, piasku, gliny, torfu, kamieni i in. produktów, a także kopanie jam i wgłębień dozwala się na przestrzeni od granicy wywłaszczenia nie mniej (21,55 mt.) 10 sąż.

6. Zabrania się sadzenie drzew i krzewów w tych wypadkach, kiedy od tego może być zasłonięty widok toru kolejowego lub mogą się zwiększyć zasy pyłeczne, na przestrzeniach od granicy wywłaszczenia: na prostych częściach plantu nie mniej (10,66 mt.) 5 sąż. na krzywych zaś nie mniej jak (21,55 mt.) 10 sąż.

7. Wszystkie budowle, składy, wykopy i zagajniki — podpadające pod paragrafy 1 — 6 niniejszych przepisów i wybudowane przed 6 stycznia 1869 r. lub przed przeprowadzeniem Kolei Żelaznych, nie mogą być rozbudowane ani przerabiane; w razie uznania takowych przez Ministerstwo Kolei Żelaznych za niebezpieczne i rzeczywiście szkodliwe dla kolei, muszą być skasowane, lub przeniesione lecz nie inaczej, jak na koszt kolei i za wynagrodzeniem właścicieli, za straty według dobrowolnej zgody z Zarządkiem Kolei Żelaznych.

8. Jeżeli pomiędzy Zarządkiem Kolejowym i właścicielem nie nastąpi zgoda, to skasowanie lub przeniesienie budowli, składów, wykopów i zagajników Zarząd Kolej Żelaznych winien się zwrócić do miejscowego sądu, który

również ustali wysokość odszkodowania właścicielowi posiadłości.

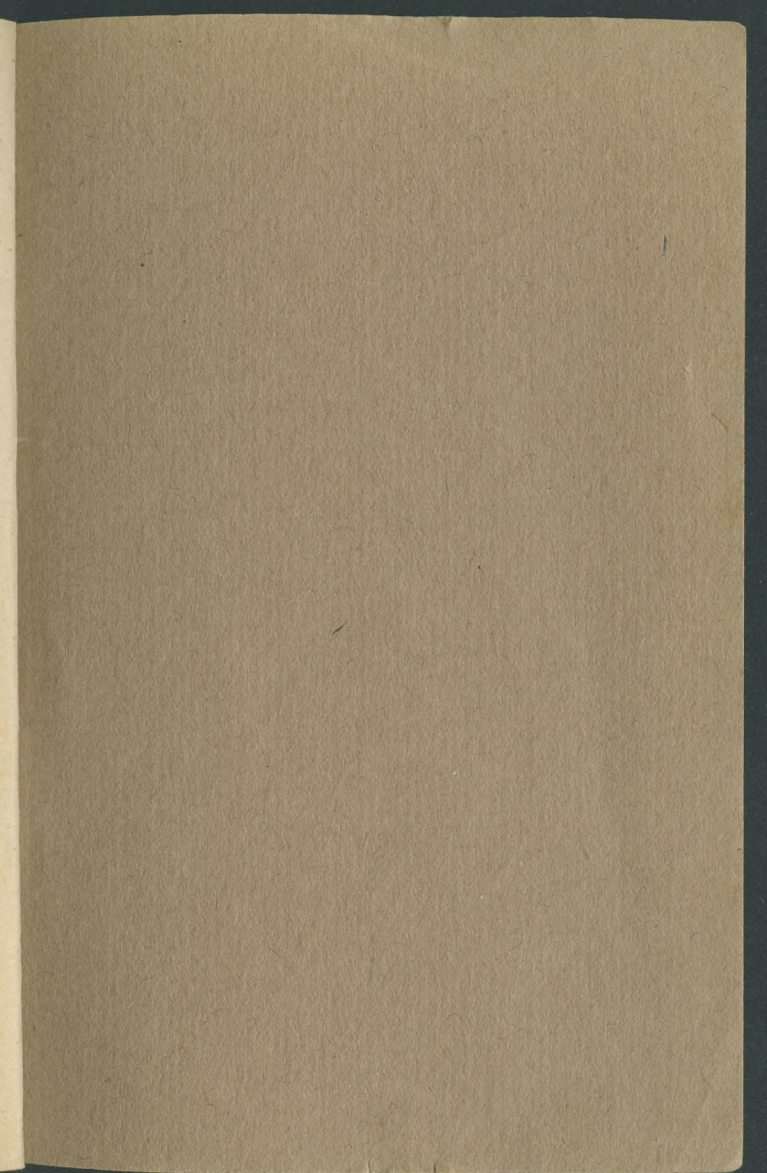
Uwaga: Wysokość powództwa na wypadek sporu pomiędzy Zarządem Kolei, a właścicielem podlegającego zniszczeniu lub przeniesieniu majątku o rozmiarze wynagrodzenia, stanowi różnicę pomiędzy propozycją Zarządu Kolejowego, a żądaniem właściciela.

9. Budyneków i zakładów, podlegających paragrafowi 7 niniejszych przepisów, sporządza się wykaz. Sposób sporządzenia i przechowywania wykazu ustala Ministerstwo Komunikacji. Właściciele mają prawo brać udział osobiście lub przez osoby upoważnione przy sporządzaniu tego wykazu; zgłaszać sprzeciwy lub uwagi w protokule i otrzymywać wyciągi z protokołu dotyczącego ich majątku.

10. Pragnący w przyszłości wznosić budowle, lub urządzać jakiegokolwiek z wspomnianych w paragrafach 1 – 6 niniejszych przepisów, zakłady, oraz przeprowadzać roboty wzdłuż linii kolejowych w rejonach określonych par. 1 niniejszych przepisów, otrzymują na rządowych drogach od naczelników tychże dróg, a na prywatnych od inspektorów, świadectwa o tem, że projektowane budowle nie sprzeciwiają się niniejszym przepisom.

11. Policja obowiązana uprzedzać o urządzeniu budowli lub prowadzeniu robót niezgo-

dnych z niniejszemi przepisami. Na wypadek urządzenia takowych, wszystko wybudowane wbrew niniejszym przepisom podlega zniszczeniu lub przeniesieniu. Za niespełnienie powyższego, natychmiast po uprzedzeniu o tem przez policję, lub Zarząd Kolejowy osoby winne podlegają karze na zasadzie art. 66 (obecnie art. 398 K. K.) Ustawy o karach nakładanych przez sędziów pokoju t. j. za przekroczenie przepisów budowlanych wydanych w celu zabezpieczenia bezpieczeństwa publicznego, same zaś budowle na podstawie wyroku sądowego ulegają przeniesieniu lub skasowaniu na rachunek winnych. (Ustawa postępowania karnego wydania z 1883 r. Art. 1227 i 1235 i ustawa kar. wyd. z 1885 r. str. 68).

īAkt. pr. i adm.
2607 P.